

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Prazno življenje.

Največja krivica naše dobe, katera je? Ali res samo krivica padajočih cen in razvrednotenih valut, krivica brezposelnosti tolikih tisočih dela in ustvarjanja željnih, krivica gospodarskega zastoja in političnega razkroja!? Socializem jo očita liberalizmu, fašizem demokraciji. Pri tem pa pozabljajo eni in drugi, da so otroci taistega očeta, taiste dobe: dobe, ki je razvrednotila življensko ceno, pripustila popolno inflacijo življenskih vrednot in podprla duhovno in duševno brezposelnost.

Govorijo o življenju naših prednikov pred stoletji in mi ne moremo več razumeti govorenega. Pravljičice se nam zdijo in kot take smatramo vse pripovedke o velikonočnih in božičnih blagoslovih v domači hiši in na domačem polju, o žalik-ženah in Matjažu in gozdnih skratih in planinskih vilah. Pripovedka se nam zdi beseda o nekdanjem življenju med čudeži in strahovi, med svetniki in hudimi duhovi. Velika noč na kmetih, vaški semenj, domača ženitnina, fantovska pesem sredi vasi, dekleta na preji — da bi se nam tudi hotelo prisrčnega starega življenja, saj bi ga danes ne znali živeti kljub kamenitim cerkvicam vrh naših gričev in kljub ohranjenim in poživljenim narodnim pesmim in narodnim običajem! Zdi se, kot bi nekdo ukradel dušo nekdanjega življenja in nam z zlobnim nasmehom zapustil le še mrtve ostanke, da jih prej ali slej potisnemo ob stran. Sodobna mladina toži, da ji je življenje dolgočasno, in pozablja, da je dolgočasno, ker je prazno in nima več jasne smeri in nič več zvezd, ki bi ga vodile.

Usodno je za rod, če izgublja vsak smisel za pravo življensko vsebino, Usodno tudi za nas, ki nam je ves cilj življenja v tostranstvu, v brezobzirnem in obzirnem pridobivanju vsakdanjega kruha za lačna telesa. Red življenskih vrednot je danes prevrnjen: duhovne in duševne potrebe zapostavljamo gmotnim, kruha in obleke se nam hoče najprej. Ni ga poraznejšega stavka od onega: najprej kruha in obleke, potem šele najdemo smisla za ostalo. Vendar najdemo to naziranje ukoreninjeno v vse življenje baš danes najbolj. Tako je deljal velik poznavalec naše dobe: „Ironija je, da je zmanjkalo kruha in obleke ljudstvu tedaj, ko se je ljudstvu zahotelo samo še ugoditve telesnih potreb. Morda je pot Previdnosti, da se mora danes rod ob pomanjkanju gmotnih dobrin učiti vrniti v polno življenje.“ — Izgubili smo pogled v svet lepote, slepi hodimo mimo božanstvenega, svetega. Naša rešitev je že, da danes ob pomanjkanju zaželjenega telesnega ugodja vsaj iščemo novih potov. V blagostanju bi slepo in gluho zavajali in se vsi mali in slabotni udajali svojim nižjim željam. In ne bi čutili več strašne praznine v svojih srcih in svojih dušah. „Narod brez želje po božjem, božanskem in onostranskem ni ničesar drugega kot velika družina živali,“ je poudarjal veliki ruski mislec Solovjev. — Izgubili smo smisel celo že za pravo družinsko misel, za prijateljstvo, tovarištvo, čisto ljubezen, za vse, kar stori življenje življenja vredno. Zato pa je dolgočasno in naša leta so brez veselja in resnične prijetnosti.

Tako vstaja sodobni pomen religije, dejanskega življenja z nadnaravo, v vsej veličastnosti. Vstaja posebno za mladino, ki se mora sicer bati za svoj zlati idealizem, da se ne zlomi in ne omaga spričo malenkostne vsakdanjosti. Nesrečne se moramo čutiti, ker ne moremo najti pravega notranjega in zunanjega reda, a srečne v spoznanju, da ga najdemo v zvezi z večnim in božanskim. Hoče se nam prave stanovske misli, resnično kmetiškega življenja v naših vaseh in v naših domovih, iskrenega tovarištva, prijateljstva in lepe ljubezni, razgibanega fantovskega in dekliškega gibanja v mladinskih organizacijah, hoče se nam slovenskega narodnega življenja v našem gospodarstvu, kulturi in politiki. Zato ne pozabimo, da je pot samo ena: preko religije, preko globoko verskega življenja. V teh dneh doživljamo, kako zamore tudi narod-

nostna misel, ki povdarja zgolj narodno moralno, narodno zgodovino, narodni ponos in vrednoto plemena, postati le zunanja posoda, uniforma, barva in znak brez vsake prave vrednosti.

Dvojna je nadaljna pot: pot proste volje nazaj k prevrednotenju življenskih ciljev, da zaživimo najprej za duha in srce in šele v drugo za telo. In druga, da nas v to prisili poostritev notranjega in zunanjega nereda do neznosnosti in popolne praznine. Voliti imamo med materijalističnim gledanjem sveta z oboževanjem vsega gmotnega in med idealističnim gledanjem sveta z vrnitvijo k najduhovnejšemu in najbožanstvenejšemu. Lahko smo krmarji in varno bomo jadrali med razburkanimi valovi, ali pa slabotni popotniki v čolnih brez vodstva in smeri, igrača raztepenih elementov.

Dollfuss ali Hitler?

Narodno socialistični krogi v Nemčiji ne prikrivajo svoje namere, da zavojujejo Avstrijo, General Epp, bavarški državni namestnik, je na zborovanju hitlerjancev v Monakovem napovedal za bližjo bodočnost „vojaški izprehod v Avstrijo“ za slučaj, če bi se avstrijska vlada upirala priključitvi. Avstrijsko javnost je razburil tudi govor bavarskega ministra Schema v Inomostu, ki je ostro napadel kanclerja Dollfussa in sedanjo vlado ter napovedal, da bo našla sedanja avstrijska vlada v nemški nar. socialistični vladi največjega nasprotnika. Hitlerjeva zamisel je združiti vse nemške drobce v mogočno nemško državo, „ki naj v prvi vrsti udruži Avstrijo katera že deset let životari od milosti inozemstva (tako piše „Völkischer Beobachter“, glavno hitlerjansko glasilo v Nemčiji).

Narodno-socialistična gonja proti dr. Dollfussu je bila povod ostrim ukrepom, ki jih je vlada izdala pretekle dni. Prepovedano je nošenje uniform in znakov vseh organizacij, ki podpirajo nar. socialiste. Vsi državni uradniki imajo položiti zaprisego avstrijski državi in sedanji vladi. Uradniki, ki bi se zaprisege branili, bodo odstavljeni, da počakaj na Hitlerja. V načrtuje celo razpust nar. socialistične stranke v Avstriji. Skratka: kancler je pripravljen braniti samostojnost države do zadnjega.

V znamenju borbe za neodvisnost Avstrije se je vršilo minuli teden glavno zborovanje krščansko-socialne stranke cele države. Govorniki so jasno povdarjali sodobno nalogo avstrijskega kršč. socializma: braniti avstrijski značaj in poslanstvo avstrijskega nemštva, preustrojiti sedanjo iz socializma rojeno republiko v katoliško državo. „Usodno bi bilo za nemški narod, če bi se nemško avstrijsko

ljudstvo izenačilo z rajhom.“ Avstrije se ne sme nikdar ponižati v kolonijo Prusije, v položaj nemških dežel v rajhu! Avstrija želi sodelovanja z Društvom narodov in zato odklanja pridružitve k državam, ki mu nasprotujejo. V zunanjepolitičnem pogledu želi prijateljskih odnošajev do vseh sosednjih držav. V notranjosti pripravlja reformo dose-danje ustave in uprave, da bo zajamčeno brezhibno poslovanje ljudskega zastopstva v bodoče. Čim več bo na cesti in v tisku zapeljevanja, tem ostrejši vladni protiukrepi bodo sledili. — Misli z zborovanja!

Tako je torej razčiščen položaj v državi: Narodnim socialistom, ki stegujejo svoje roke tudi že po Avstriji, da jo izenačijo z ostalimi nemškimi deželami, stoji nasproti odločna avstrijska fronta kršč. socialcev. Ob strani stojijo socialisti, bojazen pred fašizmom jih vodi v prijateljstvo z vlado, dosedanji njihov radikalizem odreka takemu prijateljstvu njegovo iskrenost. Vodstvo Landbunda — z izjemo inž. Schumyja in njegovih pristašev — stoji za Dollfussom, a se boji izgube svojih pristašev. Heimwehr je raztrgana v dva dela, prvi, Štarhembergov del, je ostal zvest avstrijskemu kanclerju, štajerski del se je podredil Hitlerju. Kar je v državi treznih in res preudarnih državljanov, se izjavljajo za kancleja in sedanjo vlado, za lahka in meglena nacionalistična gesla dostopna mladina drvi za Hitlerjem. Dal Bog, da zmaga trezna pamet nad meglenimi domišljijami!

In položaj v deželi: V svoji večini je dežela ali na levici v socialističnem taboru ali na skrajni desnici liberalnega nacionalizma. Morda bi bila na Koroškem slika za državo in vlado lepša in razveseljivejša, če bi se bili svoječasno nemški katoliški politični krogi v deželi priborili do samostojnega resnično krščanskega stališča do slovanske narodne manjšine. Tako ostajajo upi in načrti.

Narodni socialisti in manjšine. Takole piše graška „Tagespost“: Narodni socializem priznava krvno skupnost članov enega naroda in zastopa zato mnenje, da se ne sme nikogar narodu odtegniti ali odtujiti. V narodno-kulturnih zadevah nemškega naroda nima odločevati noben pristaš druge narodnosti, zato pa prepušča nemški narod in nemška država kulturne zadeve drugih narodov in narodnih manjšin njim samim. „Tagespost“ pripominja: V tem programu ni govora o zatiranju narodnih manjšin v nemški državi, ker ga je ustvarilo zpoznanje, da ne bo novega reda med narodi, če se bo krivice vračevalo stalno zopet s krivicami. — Tako teorija narodnega socializma, ki se bistveno ne razlikuje od italijanskega fašizma. Praksa fašistov v pogledu ravnanja z narodnimi manjšinami je seveda povsem druga in docela neverjetno je, da bi nemški fašizem tod hotel iti drugo pot.

Brezobzirno nastopanje nar. socialistev proti lužiškim Srbom. Nemške oblasti so zatrle edini lužiško-srbski list „Serbske Nowiny“. Izjavile so, da bo smel list izhajati le, če se ga izroči hitlerjevcem. V Budišinu so izvišili preiskave v vseh tamkajšnjih srbskih zavodih, predvsem v največjem kulturnem zavodu, v lužiško-srbski knjigarni. Aretirali so vse zavedne srbske inteligente. — Tak je nar. socialistični manjšinski program v praksi.

Poostritev položaja primorskih Slovencev. V zadnjem času so pričele fašistične oblasti izvajati nov pritisk na slovensko in hrvaško duhovščino v Julijski krajini. Na vse načine se trudijo, da bi pregnale slovenščino in hrvaščino tudi iz cerkve, kjer sta našli svoje poslednje zatočišče. Oblasti in fašistična stranka postopata v tem svojem delu vedno bolj neizprosno in brezobzirno. Svoje delo zagovarjajo, češ da se je tamkajšnji živelj že tako vživel v italijanščino in v nove razmere, ki jih je ustvaril fašizem, da italijanščino docela razume in gladko govori. Zaraditega ni več treba, da bi se služba božja, pridige in cerkveno petje vršile v narodnem jeziku. Najhujši je pritisk v Trstu.

Pred svetovno gospodarsko konferenco v Londonu. Predhodni sestanek evropskih in ameriških državnikov v Washingtonu je zbudil v svetu veliko zanimanje za predstoječo svetovno konferenco, ki se skliče 12. junija. Konferenca bo imela edini namen proučiti možnosti za odpomoč svetovnemu gospodarstvu. Ameriški korak inflacije, nadalje napoved

ameriškega predloga carinskega premirja med državami znajo konferenco dovesti do izvedljivih in od vseh držav odobrenih sklepov. Konferenco bo otvoril osebno sam angleški kralj.

Nevarnost na daljnem vzhodu.

Japonci dobro vedo, da ima Evropa dovolj opraviti s svojimi razmerami in da ji nedostajajo sredstva in časa, da bi posvetila svojo skrb razvoju na vzhodu. Zato gredo brezobzirno svojo pot okrepitev svojega vpliva v Aziji naprej. Zasedli so Mandžurijo do ruskih mej na vzhodu in severu, ustanovili novo od njih odvisno državo med Rusijo in kitajskim zidom. Vkorakali so še v severno Kitajsko in nagnali Kitajce do predmestij glavnega mesta Pekinga. Spričo slabo opremljene in neizvežbane kitajske vojske je bil kitajski odpor takoj strt in čim se je videlo, da ostala Kitajsko osamljena in ji ni pričakovati pomoči od nikoder, so se izjavili pripravljene, da sprejmejo japonske pogoje za sporazum. Priznali bi dejansko stanje, po katerem se odslej nahaja na bivšem kitajskem ozemlju nova država Mandžurija, ki ima površino za tri Francije in 25 milijonov prebivalcev. Medtem ko se snuje sporazum med Kitajci in Japonci, pa vedno bolj vstaja nevarnost krvavega spopada med Japonci in Rusi. „Neodvisna“ Mandžurija je pričela ovirati Rusijo pri sosesi in souporabi vzhodne kitajske železnice. Napetost med Rusijo in Japonsko se veča in že pričakujejo pričetek vojnih sovražnosti. Sovjetski vojni svet je koncem minulega tedna poslal na mandžursko mejo 15 divizij vojaštva in 500 vojnih letal. V Irkutsku in Čiti je sovjetska vlada razglasila mobilizacijo vseh rezervistov. Ukrepil sovjetske vlade so izzvali pri Japoncih veliko vznemirjenje in takoj so odredili prevoz japonskih čet s kitajske fronte pred Pekingom v Mandžurijo, da se zavarujejo pred sovjetskim navalom. Novonastali spor pomeni veliko olajšanje položaja Kitajcev, ki upajo, da bo s tem oslabiljena japonska fronta proti njim. Med Kitajsko in Rusijo so se upostavili redni odnosi, tako da že danes stojita naproti japonski fronti kitajsko-ruska. Tako se je Japonska hkrati znašla med dvema ognjema in nikakor ni izključeno, da bo morala v nadaljnjem razvoju še drago plačati svoj zavojevalni načrt.

Nesmisel raznarodovanja.

Za dobo, v kateri velja edino pravica močnejšega in skrajna brezobzirnost, so v mednarodnem življenju značilni poizkusi velikih narodov, da si več ali manj nasilnim potom prilagodijo in asimilirajo narodne manjšine. Z fašizmom si je ta pravica močnejšega izvojevala svojo polno veljavo s tem, da je brezobzirno teptala pravice manjšinskih narodov do samosvojega narodnega življenja. Nadaljni razvoj pa vedno bolj razkriva fašizem kot bolezen in zablodo človeškega duha in hkrati nakazuje tudi veliko nesmiselnost vsa katerih nasilnih raznarodovalnih poizkusov. Nakazuje predvsem s popolnim njihovim neuspehom.

Za to ga menda ni lepšega dokaza kot je ta iz slovenskega Primorja, ko se je štiridesetmilijonski italijanski narod zaklel v desetletju izbrisati vsako slovansko sled ob Jadranu in Soči. V naslednjem hočemo pokazati posamezne stopnje italijanskega raznarodovanja v Primorju in v sliki današnjega položaja podati dokaz naši trditvi.

Italijanski fašizem je vzel slovenskemu in hrvaškemu ljudstvu najprej vse politične pravice, potem mu je vzel šolo ter mu vsilil italijansko od otroškega vrta do univerze. Onemogočil je vsako društveno in gospodarsko življenje, naposled vzel še tiskano besedo: dnevnike, tednike, mesečnike in do malih izjem tudi slovanske knjige. Obenem je zaprl mejo napram Jugoslaviji ter prepovedal uvoz jugoslovanskih listov, revij in knjig. Fašizem je bil trdno prepričan, da bo sedaj konec vsakega odpora, ali kakor je napovedoval italijanski tisk, konec trdovratnosti in zakrjenosti. Fašizem pa tega ni doživel in je uvidel, da se stara generacija ne da spremeniti. Nato se je začel tolažiti s tistim rodом, ki je začel doraščati šele v Italiji. Zato pa je morala izginiti s Primorskega vsa slovenska in hrvaška inteligenca. Voditelji fašizma so jo obdolžili, da je ona kriva odpora in trmoglavosti.

Tako se je zgodilo, da je ostalo v Primorju samo kmečko in ostalo ljudstvo delavcev, trgovcev in obrtnikov. Po nadaljnem čakanju je fašizem svoje upe zopet skrčil. Lani je fašistični tisk odkrito priznal, da je izgubljena za italijanstvo tudi nova generacija. Mladina, ki je dozorela po vojni, je ostala „trmoglava“, ja ponekod še celo bolj „strupena“, kakor je stara generacija. Fašizem je prišel do

PODLISTEK

Bogomir Magajna:

Beli konjiček.

Od rane mladosti si je želel belega konjička. Rekli so mu: „Nikdar ga ne dobiš ti, Ivan Krilanov. Prej bo teklo morje v Timavo, nego bo beli konjiček tvoj.“

Odgovarjal je: „Malo posestvo ne nosi nič. Človek gara tako vsak dan in gara; dela, dela pa ni nič, komaj za želodec, za svoj lastni želodec je in nič več. Oče je hotel imeti družino. Umrla je mati, umrl je brat in preden je umrl oče sam, so mu prodali polovico imetja — njivo, tisto tam na bregu, in vinograd na Prisojniku. Več je imel kot jaz, pa mu je bilo premalo. Fantje, je li prav, da delaš samo za svoj želodec? Vsaj družino bi si mogel človek ustvariti. Pa je še polno drugih reči, kaj bi vam pravil, saj veste sami. Tako pa je še veselje potem, ko umrješ, in nihče ne bo gledal rož na tvojem grobu.“

Beli konjiček je veselje, je svoboda, je sreča. Niso to prazne besede. Poslušajte, fantje: Pet dni imaš v tednu zato, da pokosiš travo ali otavo, prvo in drugo, ali deteljo, ali da potrebiš kamenje v njivice — potem pa pride sobota — vstaneš zjutraj ob štirih in, hej! z jabolki in hruškami preko Krasa v Trst, in ko je čas, naložiš še marelice, breskev in grozdja vseh vrst. Zarje gore izza s Snežnika in žarki padajo na vrhove Nanosa — ioj — in ti se voziš, voziš tri dolge ure po belih cestah mimo zidov, mimo hrastovih in borovih gajev, mimo zrcalnih kalov in skozi vasi. Skozi okna te gledajo dekleta. V noči se jim je senjalo — kaj naj se sanja mlademu dekletu! Prav gotovo bi rekla katera: To pa je

Ivan Krilanov, doma iz Zarečja. Črez teden dela, v soboto zasluži. Hišico ima, njive tri in belega konjička, ki mu nosi srebrne denarce. Ti se voziš, voziš, tri leta, morda pet ali deset — potem pa — dovolj je, da pripneš pisan pušelj konjičku za medaljo in — hi — na Kras po Julko in potem bi pili vso noč — rečem vam, vseh dobrih vin, da bi se vam brez muzike privzdigovala noge, če bi pa muzika bila — harmonika ali celo trobente — kar ponorel bi, vam rečem.“

Fantje niso verjeli v le-te sanje, norčeval pa se ni nihče. Res škoda bi bilo, da bi naš zali Ivan ostal samski, saj se niti zlomka ne boji in bi lahko pometal deset tržaških fakinov ob tla. Res škoda, da se mu ne bodo nikdar uresničile sanje.

Ivan je hranil in hranil. Kamne je predelal v denar; a prišla je pomlad in zakrvavelo je srce: polovico je znosil na davkarijo — polovico pa. Človek vendar ne more hoditi nag in bos po svetu in umazan tudi ne sme biti v nedeljo, če treba k družbi kaj primekniti.

Leta gredo, gredo. Človek bi rad govoril o belem konjičku v nedeljo pred mašo tam na zidu. Kaj boš Ivan, štirideset jih že imaš. Hudo mlada te že ne bi marala več.

Leta gredo, gredo. Ivan, danes boš dal za liter: štirideset let: pa še fant; — to ni kar tako. Nimaš žene ne otroka. Kaj bi hranil. Naš vodja lahko postaneš in kot suhe mevže bodo Zagorčani, ko pridemo v vas in boš ti kot silni Krpan med nami. Niti bevskniti se ne bo upal nihče.

Ivan se je zamislil, potem pa je rekel: „Pa pojdem, no, če ni drugače. Branil vas bom, a sem že prestar za take reči.“

Tako je hodil z njimi marsikatero nedeljo, na belega konjička pa le ni pozabil.

Prišla je vojska. Prestrelili so mu enkrat nogo, enkrat prsi in ga potem poslali domov. S krampom je hodil v jutrnjih zarjah vrh hriba k okroglici, v kateri je imel njivico in strmel čez Kras. Ni se zmenil za grmenje topov v daljavi in za zrakoplave, ki so krožili nad njim. Sama po sebi so se mu smejala usta. — Po beli cesti vozi, vozi. Velikanska dolina se odpira pre dnjim. Od obzorij v obzorja kipijo sinje morske ravni in globoko v dolini srebrno jezero. Navzdol drdra voz in drdra. Vedno bliže je rdečim streham. Kar zrastejo hiše pred njim: „Jabolka, hruške... jabolka, hruške.“ Skozi široka vrata prihajajo dekleta in nosijo v rokah pletene koške. Široko se smejejo: „Pa res, hudo lepa so jabolka in hruške. Koliko stanejo jabolka in hruške, gospod Ivan!“ — „Vam, sinjorina, ki ste zala, pa kar najbolj poceni dam.“ In nasmejala bi se lepa gospodična. „Vi mi nagajate, samo nagajate, gospod Ivan!“ — „Kot morje so plave vaše oči in morda kot nebo in vaša lica so kot rdečina tehle jabolk. Se zastoj vam dam eno, če hočete.“

Seveda bi bila taka gospodična kot kako dete ob meni. Toda sedaj je mnogo vdov. Morda bi me katera izmed njih le še pogledala. Pa tudi otroka — naj se grob takoj odpre pod menoj — če ne bi vsaj enega dobil, ali morda celo dva ali pa tri. Enega bi imel zato, da bi mu prikupil nekaj njivic, drugi bi razpihaval iskre v kovačnici, kot da so sončni prah; in tretja, Marja bi ji bilo ime kot moj materi — kaj bi ne bil človek mehak, saj je lepo imeti tako črnolasko, da te razvedri na stara leta in ti bere kaj iz časopisov, kako se godi ljudem na tej zemlji, potem ko ti omagajo oči in so črke pod njimi kot črna megla.

(Dalje prihodnjič.)

zaključka, da je treba režim še poostri. Zadnje tedne pa se fašistično časopisje z grozo vprašuje, kakšni so dosedanji uspehi dela za „vrnitev primorskega ljudstva v okrilje italijanskega naroda.“ Teh uspehov tudi po lanskih izvedenih nasvetih ni. Višek vsega pa je, da laško časopisje obupuje tudi že nad najmlajšo generacijo, na tisto, ki je bila rojena v Italiji, tam obiskovala otroške vrtce in ljudske šole ali jih še obiskuje, pa ostaja kljub temu slovenska in hrvaška. Zato se danes fašizem tolaži, da se bo posrečilo raznaroditi in poitaljančiti vsaj otroke sedanjih otrok. Poraz raznarodovalne politike fašizma je torej uničevalen. Ni pomagalo 170 vrtcev „Italije Redente“, več sto vrtcev države, dežele in občin, zastoj so bili izdani ogromni milijoni lir. Sedaj so segli po zadnjem sredstvu: iztrebili so slovenščino in hrvaščino tudi iz cerkve in prisilili svoje učitelje, da se morajo učiti slovenskega jezika.

Da bi se tudi naši Nemci nekoč spametovali in sprevideli, da se duha ne da ukleniti ne z šolami in drugimi napravami in še najmanj z denarjem! Še danes stoji tisti plot v Modrinji vasi pri Šmohoru na Zili in tam je še danes — kot predstoletjem — jezikovna meja. Stoletja bomo čakali, da se premakne za kilometer proti jugu, pravijo naši stari. Dal Bog, da si medtem priborijo zmago boljša človečanska in narodna načela tudi pri koroških Nemcih!

DOMAČE NOVICE

Binkoštno zborovanje društva za inozemsko nemštvo odpovedano? Koncem minulega tedna se je razglasilo, da je deželna vlada preklicala svoje povabilo imenovanemu društvu, naj bi priredilo letošnje zborovanje v Celovcu. Preklic je sad notranjih sporov nemških strank. Krščanski socialci se bojijo, da bi hoteli gotovi ljudje zborovanje zlorabiti v manifestacijo za priključitev in Hitlerja. Zborovanju tudi ni naklonjena zvezna vlada in bilo je pričakovati, da bi bila izjavila k njemu svoje želje.

Bruca. V naši fari je bilo minuli teden dokaj razburjenja. Uradniki od firme Katz & Klumpp, neki brezposelni z imenom Unterwelz in hči tukajšnjega g. nadučitelja so uprizorili gonjo proti našemu organistu g. Kropiuniku s pobiranjem podpisov za njegovo odstavitev od organistovske službe. Slišimo, da so se lotili pri pobiranju šolarjev, nekatoličanov in tujcev, sploh takih, ki napram cerkvi nimajo nobenih obveznosti. Jasno je, da obsojajo tako nizko počenjanje vsi trezni Slovenci in Nemci in uverjeni smo, da bo tudi knez, škof, ordinariat našel primeren odgovor za to brezprimerno zlobo. Ali gospodom imenovane rajhovske firme ni dovolj, da so spravili g. pevovodjo ob službo pri podjetju! Ali ni to grda ozkōsrčnost napram njihovim nemškim rojakom v Jugoslaviji!

Št. Jakob v Rožu. (Strašen umor) se je izvršil pri nas minuli petek. Posestnik Jože Komac, pd. Rorar na Breznici pri Št. Jakobu se je v petek zvečer podal po opravkih v smeri proti Radišnjaku. Ko je došel v strugo bistriškega potoka, ga je neznanec iz neposredne bližine treh korakov ustrelil s štirimi strelji. Umor je povzročil veliko razburjenje. Zločinec še ni znan, vendar so mu na sledu.

Št. Vid v Podjuni. (Vizitacija in sv. birma.) Po 11 letih so prevzvišeni knezoškof v nedeljo dne 30. aprila prišli v našo faro. Za visoki obisk se je župnija pripravila, kolikor je bilo v danih razmerah mogoče. Sedem slavalokov je pozdravljalo odličnega gosta, pred procesijo v cerkev so ga pozdravili v obeh deželnih jezikih č. dekan, nato še g. župan, načelnik gasilcev in zastopnik župnijskega odbora. Učenka Hobel je pozdravila z lepō slovensko pesmijo, sinček g. nadučitelja pa z nemško deklamacijo. Potem je zapel mešani pevski zbor, nakar je sledila ogromna procesija v lepo okinčano cerkev. Korajžno so odgovarjali šolarji in prevzvišeni gost jim je izrekel javno priznanje. Po pontifikalni sv. maši je sledil cerkveni nagovor č. dekana, čemur je sledila procesija na pokopališče in nato birmanje 63 otrok, od teh 40 iz domače fare. Slavnost je spremljalo streljanje movžarjev. Po popoldanskemu blagoslovu se je odlični gost zopet poslovil od naše fare.

Šmihel. (Razno.) Tatovi so pri nas na delu. Sredi dneva so minulega tedna vlomili neznanca v hišo pd. Huberja. Odnegli so okrog 2200 šil. Storilcem so na sledu. — Orožniki so prijeli morilca ge. Marinškove. Sodnija ima menda že več dokazov v rokah in zato je pričakovati, da bo njegova krivda kmalu dokazana. — Ob 1/211. uri predzadnjega četrtka je umrla Jakoparjeva Lenca. Že tri leta je bolehal na sušici, reva je docela shujšala. Pogreba so se udeležile tudi članice Marijine družbe. N p. v. m.

Ledince. (Pokojni Hanžele.) Bil je krasen pomladanski dan, ko smo spremili rajnega „Blažeja“, očeta našega rojaka č. dr. Jankota Arnejca, na njegovi zadnji poti. Kdo tu v naši dolini in daljni okolici ni poznal starega Hanželna, moža čvrste, uprav mladeniške postave, kateremu se do zadnjih mesecev ni poznalo, da počiva na njegovih ramah že teža 82 let! Svoje dni je bil župan ledeniške občine. Bil je izredno priden in podjeten, pa tudi dobrega srca, v družini rad vesel in židane volje. Po svoji marljivosti in podjetnosti se je od malega kajzarja prikopal do največjega posestnika v vsej fari. Čas, razmere in družba so ga nam sicer narodno odtujile, vendar smo spoštovali njegovo globoko vernost in živo pobožnost. Kje v naši dolini je bil kak večji pogreb, da bi se ga Blažejev oče ne bil udeležil! Kje procesija, pri kateri bi on ne bil molil naprej s svojim gromovitim glasom, ki je predošel celo procesijo! V farni cerkvi skoro ni bilo sv. maše, da bi jo bil rajni izpustil. Pri tem ga ni oviralo niti najburnejše vreme. Zato pa je bil njegov pogreb naravnost veličasten. Ogromna procesija tisočih udeležencev se je vila 24. aprila od Blažejeve hiše po novi cesti proti farni cerkvi. Dvanajst duhovnikov je v družbi rajnikovega sina Jankota stopalo pred krsto. Domača požarna bramba in tretji red iz Beljaka sta mu izkazala zadnjo čast, godba in moški pevski zbor sta mu posvetila zadnje pesmi. Domači župnik je na grobu slavil rajnega kot moža molitve, pokore in neustrašnega verskega prepričanja, imenom občine se je poslovil od njega g. nadučitelj Kovač in končno je vzel slovo od svojega prijatelja še župnik Mayerhofer. Naj počiva dragi pokojnik mirno v Gospodu!

Drobiž: Mesto Celovec je uvedlo posebne izkaznice za ceno 54 S, ki nudijo šestdnevno prosto stanovanje in hrano, v katerem celovških hotelov ali gostiln, 12 kratno tramvajsko vožnjo Celovec—Vrbsko jezero in nazaj, vožnjo s parnikom od Poreč s poljubno prekinitvijo, štirikratni poset mestnega kopališča, prost vstop v deželni muzej, galerijo in dež. hišo. Izkaznice so veljavne od 15. maja do 30. septembra in jih prodajajo tujski prometni uradi. — Prošnje za sprejem prvošolcev v celovško kn. šk. Marijanišče je vložiti do 15. junija. — Na praznik Gospodovega Vnebovhoda se vrši v Celovcu v stolnici sv. birma. — 4. t. m. sta zborovala v Celovcu učiteljski organizaciji „Klagenfurt-Land“ in „Rosental“. Protestirali so proti znižanju plač in proti nameravanemu sporazumu Cerkve z našo državo. — V noči na 8. t. m. je pogorelo na Ročici pri Kotmari vesi gospodarsko poslopje posestnika Ozwalda Rabiča. — Dne 27. aprila je pogorelo gospodarsko poslopje Gregorja Moritza v Krnovičah pri Velikovcu. — V Celovcu je umrl 6. maja gostilničar in posestnik Franc Tratnik. Bil je rodom Slovenec. — Franc Rapac iz Djekš in brata Levko iz Grebinja so bili zaradi težke telesne poškodbe kaznovani, Rapac na 2 meseca zapora, brata Levko pogojno na dva meseca stroge ječe.

NAŠA PROSVETA

Mladina hoče miru!

Odmevi z zadnjega voditeljskega tečaja! Fant-gorjanec je naslovil danes na svoje tovariše sledeče lepe besede:

Minuli so prazniki vstajenja. V njih smo slišali besede iz knjige življenja: Mir vam bodi! Besede, ki so v naši nemirni in burni dobi kot nalašč namenjene še prav posebno za mladino. Za mladino, ki postaja v svojem iskanju miru že nemirna. Ta utis nemira imam tudi izza zadnjega našega voditeljskega tečaja v Celovcu.

Das ist für Sie die Garantie:
"Nur im Paket" und anders nie!
Persil gibts nur in dem Paket,
Worauf Persil und Henkel steht!

V deželo je medtem došel cvetoči maj in odšel zemljo, to svojo nevesto, v najlepšo obleko cvetja in zelenja, v lepoto, ki je ni mogel dobro opisati še noben pesnik, ne dovolj verjetno orisati noben pisatelj in ne dovolj živo naslikati noben slikar. Zdi se v teh lepih dnevih, kot bi čul iz zemlje taisti klic: Mir vam bodi! Mir bodi vam, ki ste zvesto služili meni, še bom dajala vam in vašemu rodu kruha za življenje. Naj vas ne vznemirja hrup sveta okoli vas, saj tudi rastlinic in dreves ne vznemirjajo valovi deročih potokov, ker so s svojimi koreninicami v tesnem objemu s svojo materjo. Tudi vam bom še znaprej ljubeča mati in vas dobro ščitila v svojem okrilju.

Fantje-tovariši! Tudi nam je namenjen njen majniški klic. Rastimo iz nje nemoteni od desne in leve k božjemu solncu. Potem bomo narod, podoben roži. Menda je ni lepše rečenice za nas kot je ona zadnjega uvodnika: Ostanimo zvesti sinovi treh naših mater: mater Cerkve, matere zemlje in naše rodne matere! Tem materam ohranimo zvestobo in ostali bomo zvesti samim sebi. Tod je iskal naš rod v tisočletju in njegovih nemirnih in viharnih dnevih utehe in miru, tod črpal svojo silno moč, ki je nadkrilila moč števil in zunanje sile. Potopimo naše misli v dobrohoteče duše naših mater, da jih bodo bogatile s svojo ljubeznijo in s svojim materinskim blagoslovom. Da bi, fantje, spoznali vsaj mi vse notranje bogastvo naših mater, zaslutili bi skrivnost svetništva, neizmernost ljubezni in tajno blagoslova. Z nami vred bo potem rasel naš rod, zdrav in vedno mlad, v lepše dneve.

Miru vam bodi, tovariši voditelji, in po vas vsemu koroško-slovenskemu ljudstvu! Glejte ves ta sveti optimizem matere zemlje, ki tudi letos kljub krizi in krivicam poganja svoje zelenje in obeta tisočerega daru, učite se od nje fantovskega optimizma, da se razbohotijo še vaše duše v majniškem svetu! Glejte podvojeno ljubezen svojih mater, ki dele v teh dnevih svoje materinstvo vsemu domačemu svetu in mu v ljubezni ohranjajo življenje, urite se še vi v najnevarnejšem orožju vseh časov in vsega sveta: v nesebični ljubezni!

Zato, fantje, ne prezrite prošnje naše prosvetne centrale: ne prezrite materinskega dneva! Da nam bo dan ljubezni in blagoslova. „Fant potrebuje materne srca, ki ga ljubi in razume,“ je zapisal fantom naš veliki rojak škof Rožman. Kot da bi bil vedel, da se nam hoče ljubezni in miru, da bi ju zamogli deliti rodu okoli nas.

Glinje-Borovlje. (Boroveljski pevski zbor) je v minulem mesecu absolviral kar dva lepo uspela nastopa: v Cingelčevi dvorani in v podljubeljskem Delavskem domu. Zboru se pozna dobra priprava in ker razpolaga s prav dobrim pevskim materijalom, je upati, da prav kmalu doseže isti sloves, ki je nekač nesel njegovo ime po vsej deželi in še preko njenih mej. Iz srca bi to želeli fantom in možem rožanskega glavnega mesta! Med pevski spored

so ob tokratnem nastopu vpletli šaljkovo „Vaja kvarteta Mili slavčki“, ki je zbudila v dvorani obilo smeha. Mali Francelj in srčkana Milka sta dokazala v svojem lepem dvospevu, da jamčita za društveni naraščaj in da bosta skrbela za prijetne popoldanske urice v krogu našega prosvetnega društva še tedaj, ko bodo njuni očetje in mamice že osiveli in živeli le še v svojem mladem rodu. Lepe prireditve pri Cingelcu se je udeležilo prav veliko število ljudstva — pravijo, da so jih našteji preko tristo. In prav nič niso zaostajali v zanimanju Podlublječani, ki so nedeljo navrh napolnili veliko dvorano Delavskega doma in navdušeno pozdravljali nastop malih in velikih članov boroveljskega društva.

Oktet „Ljubljanskega zvona“ na izletu na Koroško. Koncem maja poseti naše kraje oktet znanega pevskega zbora „Ljubljanski zvon“. Nastopili bodo v treh domačih prireditvah in sicer dne 25. maja (praznik Vnebohoda) ob 3. uri pop. v Prangarjevi dvorani v Zmotičah, dne 27. maja ob 8. uri zvečer pri Tišlarju v Št. Janžu v Rožu in v nedeljo, dne 28. maja v dvorani gostilne Rutar v Žitari vasih. Domači oz. sosednji zbori so obljubili sodelovanje pri teh prireditvah. Vstopnina izredno nizka. Opozarjamo na prireditve naše občinstvo.

Združeni pevski zbor Loga ves-Bilčovs-Št. Ilij poseti koncem tega tedna Gorenjsko in bo gostoval z našo narodno pesmijo na Jesenicah in Kranju. V nedeljo, dne 14. maja se vrši ob 8. uri zvečer radio-prenos njihovega koncerta. Na to opozarjamo naše radio-posestnike.

Št. Jakob v Rožu. (Materinski dan) bo proslavilo naše društvo skupno z otroškim vrtcem dne 14. majnika v društveni dvorani. Začetek točno ob 3. uri pop. Spored: 1. nagovor, 2. dva prizora otrok, 3. deklamacije in recitacije, 4. petje. Vabimo posebno matere, da se proslave v obilnem številu udeležijo. Da bo Vaša ljubezen v dnevih življenjskega razkroja še močnejša! Pridite tudi, mali in veliki otroci!

Loče ob Baškem jezeru. (Društvo „Jepa“) uprizori dne 14. majnika ob 1/2 8. uri zvečer in dne 21. majnika ob 3. uri pop. pri Ročičniku v Ratenčah igro „Utopljenec“. Odbor.

GOSPODARSKI VESTNIK

K vprašanju kmetijske bolniške blagajne nam piše g. vladni komisar: Neugodni položaj kmetijstva in gozdarstva ter popolna odpoved bivšega vodstva bolniške blagajne sta napolnila nasprotnike kmetijskega bolniškega zavarovanja do sklepa, da odpravijo kmetijsko bolniško blagajno. Želja se jim ne bo izpolnila, ker je zavarovanje primerno preustrojeno, tako da bo vsak, ki bo sodil nepristransko, priznal njeno socialno in gospodarsko potrebo. Posli, kmetijski in gozdarski delavci in velika večina posestnikov je danes za razmeram časa prikrojeno, varčno upravljano bolniško zavarovanje. Kancler dr. Dollsuss je nedavno na Dunaju izjavil, da zvezna vlada ne bo pripustila, da bi se omajali temelji socialne pravičnosti. Velika potreba današnjega časa zahteva nujno združitev vseh sil v čimprejšnjo dosego zastavljenega cilja. Tej misli najbolj odgovarja obvezno bolniško zavarovanje v deželni kmetijski bolniški blagajni ki lahko dovede ne samo do izenačenja med zdravimi in bolnimi člani, marveč tudi med bolj in manj premožnimi delodajalci. Dosedanji, od bivšega načelnstva blagajne uvedeni način delitve posestev v razrede po višini zaslužka (Lohnklassen) se mi zdi krivičen in zanaprej nemož, ker ne dela razlike med kmetijskimi in nekmetijskimi obrati. Po tem načinu delitve plačujejo gorski kmetje, ki se nahajajo v težjem gospodarskem položaju, kmetje v dolinah, nadalje posestniki v okolici mest, večjih krajev in letovišč, ja celo veleposestniki enak prispevek za bolniško zavarovanje v znesku 54 grošev na teden. Gozdarski posestniki, katerih položaj je še neugodnejši, plačujejo štirikratni prispevek veleposestnikov, to je S 2.16, v najvišjem razredu celo sedemkratni znesek S 3.60 tedensko. Moj naslednji cilj je zato pri-

lagoditi prispevke položaju in donosnosti posameznih obratnih vrst. Pri tem me bodo vodile sledeče smernice: Kmetijski obrati bodo odslej plačevali v glavnem isti tedenski prispevek, kmetom v gorskih občinah bo prispevek znižan, dočim bodo občine, ki se nahajajo v boljšem položaju, plačevale toliko več, kolikor izpade vsled znižanja prispevka gorskih kmetov. Gozdarski obrati bodo plačevali manj, veleposestnikom se bo prispevki zvišali. Za izvedbo te namere je seve potrebno medsebojno razumevanje, ozir na položaj posameznih in sodelovanje poklicanih organizacij. — K pismu g. vladnega komisarja pripominjamo danes le to, da se bo z nameravano reformo prispevkov v najkrajšem času bavil osrednji odbor naše gospodarske organizacije.

Proračunske številke kmetijske zbornice. Na zadnjem zasedanju kmetijske zbornice je ravnatelj dr. Stotter predložil letošnji zbornični proračun, ki predvideva izdatkov v višini S 293.533,57, katere svote večji del (273.600 S) krije dežela, ki se je glasom postave vezala v kritje stroškov kmetijskega zastopstva. Na poklicno zastopstvo odpade od proračunske svote S 218.264,61, za kmetijsko šolo S 29.712,95, za šolo za podkovanje 4700 S in za potovalno učiteljstvo 5000 S. Dežela dolguje zbornici iz leta 1913 K 9011,96, iz lanskega leta 119.700 S in iz prvega letošnega četrtletja 29.000 S. Za leto 1933 je deželni zbor odobril skupno 117.000 S v gospodarsko-kulturne namene. Od teh ohrani vlada za uporabo v svojem delokrogu 10.000 S, za ribolov in ribogojstvo je določenih 12.000 S, za gradbo skladišča v zilskem Köttschach 3000 S, tako da preostane še svota 92.000, ki se prenaša kmetijski zbornici. Deželna vlada ne more zagotoviti kedaj bo zamogla imenovano in odobreno svoto prenakazati, ker se nahaja v tako težkih denarnih težkočah kot nobena druga zvezna dežela. Glavni zbornični odbor je na svoji seji z dne 24. febr. določeno svoto sledeče razdelil: Za delavske zadeve 1000 S, združništvo 5000 S, kmetijski pouk 4000, rastlinstvo 13.000, sadjarstvo 7000, gozdarstvo 3000, živinoreja, mlekarstvo 37.000 in za osojske Ture 18.000 šilingov. — Iz debate okoli proračuna posnemamo, da postaja vprašanje financiranja novoustanovljenega gospodarskega zastopstva vedno težavnejše in da je v prihodnje pričakovati še nadaljnega črtanja dosedanjih postavk.

Obvezno delo v Nemčiji. Prvi letnik, ki bo poklican v obvezno delo, bodo fantje, ki bodo 1. junuarja 1934 preporečili 19. leto. Doba obveznega dela bo trajala šest mesecev. S 1. oktobrom t. l. nastopi obvezno službo 350.000 delavcev. Vprašanje ženskega obveznega dela bo urejeno s posebno postavko.

V Ameriki je brezposelna tretjina vsega delavstva. Število vseh ameriških delavcev znaša okroglo 50 milijonov in od teh jih je danes brez dela nad 17 milijonov. Senat je dovolil svoto 500 milijonov dolarjev v odpomoč brezposelnosti.

Kako je razdeljeno zlato. Vsega zlata je na svetu v vrednosti 295.700 milijard franc. frankov. Od tega odpade na Združene države 99.800 milijard, na Francijo 80.000 milijard, na Veliko Britanijo 18.900, na Italijo 8400, na Japonsko 5400 in na Nemčijo 4800 milijard. Vse ostale države skupaj pa razpolagajo z zlatom v vrednosti 77.900 milijard franc. — Pri tej neenakomerni razdelitvi zlate zaloge seve ni čuda, če vlada na svetovnem dnevnem trgu velika nestalnost denarnih vrednosti.

Celovski trg 4. maja: Pšenica 34—35, rž 24—25, ječmen 17—20, oves 16—17, ajda 23—25, koruza 14—19, sladko seno 10—12, kisle 7, slama 8, fižol 40—50, krompir 14—16, zelje 40—60, goveja mast 5.—, sirovo maslo 3.60—5.20, svinjska mast 2.40—2.80, smetana 2.40—4.—, mleko 36—42, kokoši 3.00—4.00; voli 80—1.00, plemenske krave 80—1.10, klavne 50—70, prašiči 1.60—1.90, plemenski 2.60—3.00, konji 400.—.

Proda se posestvo

v bližini Vrbskega jezera. Obsega 8³/₄ ha polja, 8 ha gozda. Posloje v dobrem stanju. Stroji na motorni pogon, hišni mlin, električna razsvetljava. 85

Ponudbe pod „300.000“ na upravo lista.

RAZNE VESTI

Ob stoletnici Vincencijeve družbe. Majnika meseca je preteklo sto let, odkar je tedanji visokošolec Friderik Ozanam v zvezi s tremi drugimi tovariši v Parizu ustanovil pod zaščito sv. Vincencija Pavlanskega prvo Vincenijevo družbo. Ta dobrodelna družba za sirote in bolnike brez razlike vere in narodnosti je danes razširjena po vsem katoliškem svetu. V Avstriji je bila prva ustanovljena družba sv. Vincencija na Dunaju leta 1854. Pri nas na Koroškem se je udomačila z ustanovitvijo družbe za stolno faro sv. Petra in Pavla v Celovcu. Koroška šteje danes 11 Vincenijevih družb, v katerih deluje 123 udov. V celi Avstriji je v družbo učlanjenih 905 delujočih udov. Da bi se nesebična organizacija v prid sirotam in bolnikom širila še naprej, je naša želja ob stoletnici.

Koliko je židov na svetu. V zvezi z zadnjimi dogodki v Nemčiji objavljajo poljski listi podatke o številu vseh židov na svetu. Po teh poročilih je na svetu okrog 15 milijonov židov, od teh jih je v Ameriki 4 milijone, v Angliji in njenih kolonijah 3 milijone. V ostalem pa ima v Evropi največ židov Poljska (skoro 3 milijone), za njo Rusija (2.5 milijona), Nemčija 680.000, Francija 165.000, Italija 46.000. Zadnja leta je med židovskim narodom močno gibanje za povrnitev raztrganih židovskih narodnih drobcev celega sveta v prvotno domovino Palestino. Da se tako dobesedno izpolni svetopisemska prerobka, ki je že pred dva tisoč leti napovedala razkropljenje židovskega naroda po vseh delih zemlje in končno njegovo vrnitev v prvo domovino.

Poklicne klepetulje. Na Kitajskem se da vse kupiti, žalost in veselje, smeh in solza, a da se nasiti velika radovednost mnogih kitajskih žen, imajo po nekaterih krajih tudi poklicne klepetulje. Te klepetulje skrbno zbirajo zanimivosti v boljši družbi in prihajajo z njimi v hiše bogatih kitajskih žen. Javijo se z močnim trkanjem in čakajo, ali bodo sprejete. Sprejemajo jih navadno enkrat v tednu ali v mesecu. V nekaterih hišah imajo klepetulje že vnaprej naročene in plačane. Čim več ve povedati, tem več zahteva denarja za prenašanje novic. Nihče ne ve, odkod črpajo klepetulje svoje vesti, čudno je pa, da je vse, kar pripovedujejo, točno. Sicer je ta poklic znan tudi pri nas, vendar se še ni povzpelo do plačanega „profesijona“.

Leteči avtomobil. Ogrski inženier Aszboth je ob koncu lanskega leta v okolici Budimpešte kazal nov izum, ki ga je krstil z imenom Aeroavto. Opremil je avtomobil s propelerjem in zaklopnimi krili. Če razvije ta avtomobil največjo brzino, se lahko loči od tal in zmaguje nižje prometne ovire, skoči čez grmovje, plot, zapornice in slično. Pri prvi poizkušnji se je zgodila nesreča, ker je eksploziral bencinski tank. Izumitelj je bil nato pred sodnijo obsojen na dve leti ječe.

Koliko je vredno marie. Učenjak Sherry Hull je že pred več desetletji z raznimi meritvami približno določil, koliko zlata vsebuje morska voda. Po njegovem računu bi bila vrednost zlata, ki se nahaja v morju, okoli 1200 bilijonov dolarjev. Da je zlato v morski vodi, je popolnoma pravilno, ker razne reke prav gotovo prinašajo v morje tudi zlato, ki se nato pomeša s vodo. O kakem pridobivanju seve ni govora, ker bi bilo predroga.

Vabilo
na igro

Dve nevesti

ki jo uprizori Bralno društvo v Škocijanu
v nedeljo, dne 21. majnika 1933 ob 3.
uri popoldne pri Voglu v St. Primožu
v Podjuni.

Sodeluje moški pevski zbor. 87

Staro in mlado prijazno vabi odbor. 87